

MLADÝ BUDOVATEL

Leninovo jméno.

Leninovo jméno vyslovují s láskou davý
davý nas.

Každý revolucionář, dělník s ručou páskou
ví, Lenin byl veliký člověk, ten vrátil lidstvu
život zas.

Lenin! To jméno burcuje na celém světě
všechn lid.

To jméno zpívají továrny, zpívají vesnice.
To jméno dává oporu a klid.

Lenin! To jméno rozlévá zemi,
bouří v oblacích.

S Leninovým jménem není na rozpacích
nikdo, kdo s jeho slovem kráčí vpřed.

I. Československý sjezd obránců míru.

Ve dnech 20. a 21. ledna se konal v Praze I. čs. sjezd obránců míru. Na tento sjezd se sjelo 1300 delegátů ze všech krajů naší republiky. Na sjezdu mluvila předsedkyně čs. výboru obránců míru, paní Anežka Hodinová - Špurná. Delegáti zaslali telegramem generálissimu J. V. Stalinovi. Píší v něm o sovětském lidu, který je naším nejlepším přítelem a ukazuje nám cestu vpřed. Budeme v čele s Klementem Gottwaldem stále upevňovat spojení se SSSR a lidově demokratickými státy a budeme stále bojovat za udržení míru. Na sjezdu byli odhaleni před zraky všech pracujících váleční štváči, kteří se snaží rozpoutat novou světovou válku. V západním Německu se snaží vyzbrojit nové, žoldnéřské vojsko, které chtějí zneužít k novému tažení proti SSSR a lidově demokratickým zemím. K tomuto zločinu nechceme mlčky přihlížet. Postavíme se s honutými masami pracujících lidí celého světa proti válečným štváčům, abychom jim zabránili uskutečnění jejich zločinných plánů. Na sjezdu se též vzpomělo 20. výročí úmrtí V. I. Lenina, který byl též velkým bojovníkem za mír. Volání delegátů sjezdu zní: "Mír na nás nečeká mír musí být vybojován". Sjezd byl ukončen Písní práce a nadšeným voláním Stalin - Gottwald!

A. Sýkorová IV. b.

—ooo000ooo—

Delegáti našeho kraje odjeli.

V sobotu, 20. ledna a v neděli, 21. ledna zasedal v hlavním městě naší republiky, I. celostátní sjezd obránců míru.

56 delegátů ústeckého kraje, v čele se s. Antonínem Žákem, kteří byli zvoleni na krajské konferenci obránců míru, se před odjezdem do Prahy rozloučili s obyvateli Ústí n. L. na Mírovém náměstí.

Také ústecké školy vyslali na Mírové náměstí své zástupce. Za pionýry naší školy tam byli Zemánek a Tlapáková, za ŽO Sypek, Rytina a za učitelský sbor p. odb. uč. F. Zoubek. Delegátům zpíval svazácký soubor WTZ a zahrála dechovka ústeckých železničářů. Za všechny občany našeho kraje se s delegáty rozloučil předseda KJV s. Václav Havlín, který ve svém projevu ukázal na nezločnou sílu mírového tábora, na protesty francouzského, belgického a italského lidu proti příjezdu generála Eisenhowera a na boj lidu imperalistických států proti svým pánům, na jejich boj za mír.

Jménem delegátů se rozloučila s občany údernice děčínské "Bourrie" Vlasta Křehnáčová. Slíbila za všechny delegáty, že budou na sjezdu vyprávět, jak pracující našeho kraje svými zvýšenými pracovními výkony bojují za Trvalý mír.

Rozloučení bylo zakončeno Písní práce a delegáti odjeli chránit to, co pracující v továrnách a zemědělci na polích vyrobí.

M. Tlapáková IV.B.

---ooo000ooo---

Vladimír Iljič Lenin.

V. I. Lenin se narodil 10. dubna 1870 v Povolží, v městě Simbirsku, které se nyní jmenuje Uljanovsk. Otec Leninův, byl inspektorem národních škol. V devíti letech vstoupil Volodža do gymnasia. Učil se velmi lehce. Ve všem mu byl příkladem starší bratr Alexandr, který byl později popraven pro účast při atentátu na cara Alexandra III. R. 1891 ložil Vladimír Iljič jako externista právnické zkoušky na petrohradské universitě. Po návratu k matce do Semary studoval socialistickou literaturu. Přeložil do ruštiny Komunistický manifest. V 1893 se přestěhoval do Petrohradu. Tam vytvořil z dělnických komunistických kroužků, "Bojový svaz za osvobození dělnické třídy".

V Petrohradě vydal svou první studii "Kdo jsou to přátelé lidu".
V dubnu 1894 odjel do Berlína, Paříže a Ženevy, aby tu poznal stávkové
ruské revolucionáře Plechanova, Axelrode a jiné. Když se vrátil
ky do Petrohradu chystal ilegální časopis "Dělnická věc". Byl od
i se svými spudruhy zatčen a na 14 měsíců uvězněn. Potom byl
lán na tři roky do vyhnanství na Sibir. Ve vyhnanství napsal spisek
"Rozvoj kapitalismu v Rusku". R. 1900 se vrátil do Petrohradu, dle
brzy byl opět žalářován. Aby se zbavil věčného pronásledování c
policíí, odjel do Mnichova a začal tam vydávat revoluční časopis
"Jiskra" s heslem "Z jiskry vyšlehně plamen." Na sjezdu v Londýně
ruská soc. dem. strana rozštěpila na bolševíky a menševíky. Lenin
se postavil v čelo bolševíků a začal vydávat časopis "Vpřed".
R. 1905 vypukla v Rusku revoluce. Koncem roku 1908 se Lenin odst
val do Paříže kde vydával časopis "Proletář". V červenci r. 1912
lal do Prahy sjezd ruské sociální demokracie, který se rozhodl p
bojovou revoluci. V březnu 1917 vypukla revoluce. Vojsko se vzbouř
byl ustaven první sovět dělníků a rolníků. Lenin se vrátil do Pet
hradu. Tam ve svém proslovu řekl: "Lidu je třeba míru, chleba a prá
Lenin připravil přesný plán povstání. Došlo k němu 24. října 1917
říjnová revoluce. Lenin byl zvolen předsedou Rady lidových komisař
V březnu 1923 byl stížen záchvatem mrtvice. Ztratil úplně řeč.
Naučil se opět mluvit, chodit a psát levou rukou.
21. ledna 1924 poľlehl v Gorgách novému záchvatu. V rudém, nram
vém mausoleu na Rudém náměstí v Moskvě odpočívá mrtvé tělo V. I. Len
na. Duch však žije dál.

J. Řezáčová IV. o.

-----ooo000ooo-----

Nejvýznamější událostí na naší škole bylo v lednu zinní rek

Naše zinní rekreace na Šumavě.

Životní úroveň našeho lidu stále stoupá. Hory patří pracujícím
tak díky úneru 1948 se stalo, že my žáci a žákyňe I. střední šk
ve Střekově jsme se stali jedněmi z nespočetného množství štěst
ve středu, 10. ledna v 5. Do hod: ráno jsme odjížděli na zinní r
roci na Šumavu. Ze střekovského nádraží jsme jeli rychlíkem do
ny, odkud do Plzně a z Plzně do Hojsovy Stráže, kde naše pout
něčila.

V hotelu "Bílá Strž" jsme si vypůjčili za poplatek boty, lyže, hole - každý co potřeboval, a dali jsme se na cestu ke svým chatám. Cestou jsme nespustili oči s blankytně modré oblohy a znovu a znovu zhluboka vdechovali vonný, čistý vzduch. Naše třída spolu sdružená třetím ročníkem, pod vedením pí. uč. Davidové, p. řed. Malého a p. uč. Kučla byla přidělena do hotelu "Na Stráži". Na místě jsme byli ve 4. hod. V našem hotelu byl zaveden vodovod elektrické osvětlení a v pokojích elektrická kama - prostě vše, co si představíte, když napíšete: "Báječný hotel." Pokoje, do kterých jsme byli přiděleni nás plně uspokojily. Jídlna byla nevelká, světlá vytápěná místnost, která nám též sloužila za společenský sál. Při svačině/čaj s mlíkem a chléb s marmeládou/j jsme poznali našeho pana instruktora, na kterého jsme byli tolik zvědaví. Byl to starší, vysoký, příjemný pán, kterému se nám všem zalíbil. Po svačině jsme uklízeli v pokojích a ti, kteří měli vypůjčené věci, dávali je do pořádku, aby se nezdržovali příští den. Potom jsme šli k večeři. Byla čoučka se šalámem. Po večeři jsme zvolili do táborové rady Kujalovou, Zemánka, Nohejla, Rytinu a Kr. Pan instruktor nás pak seznámil s programem příštího dne. Pí. uč. Davidová určila službu u stolu a na chodbách. Zaspívali jsme si a ve 21. hod. jsme se rozešli do svých pokojů. Tak skončil první den naší zimní rekreace na Šumavě.

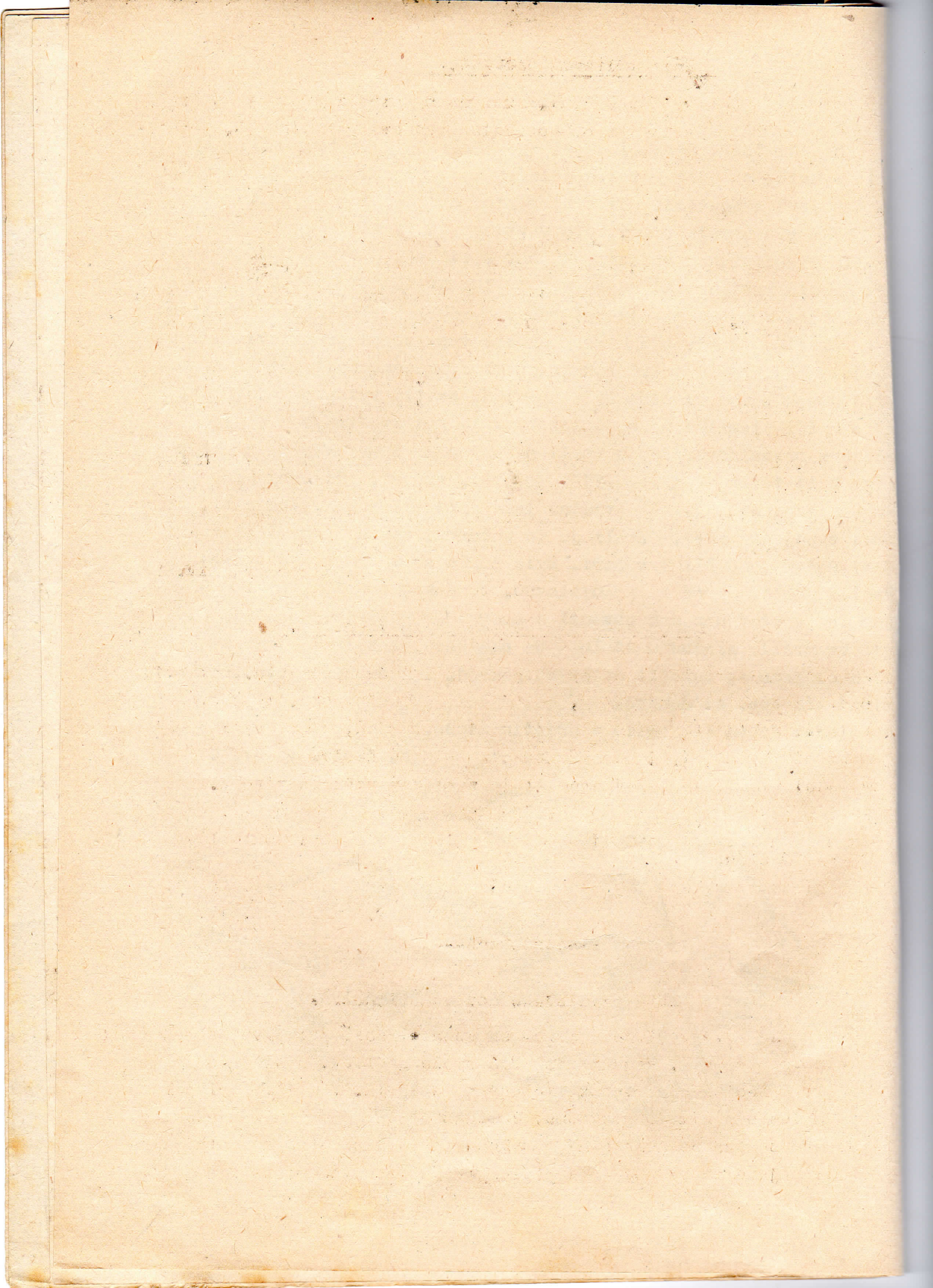
O dalších dnech se dovíte v příštím čísle.

70

M. Flapáková IV.b.

INSTRUKTOR "LYŽARSKÉHO VYCVIKU SE JMENUJE ŘÍHAHEK poz. 2d. Sokla po 41 letech z PRAHY

Naše kulturní brigáda.

V prosinci jsme byli požádáni, abychom zpestřili program schůze hovory s občanstvem, kterou pořádala obvodová rada dne 15. prosince 1950 v Pískovně. Vždy, když jsme byli požádáni někde vystupovat, vyhoveli jsme za povinnost, vyhovět, tak i tentokrát. Bohužel schůze byla až od 8. hod. večer, což je pro přespolní žáky příliš pozdě. Ale přesto se našli nadšenci, kteří zpívat přišli, vrátili se si se pozdě domů, ale příští den přišli do školy v pořádku.

Náš program se skládal z několika jednohlasých a dvojhlasých písní a několika slovních recitací. Obecenstva nebylo mnoho, ale jeho potlesk byl ardečný.

A ještě jedno milé překvapení nás čekalo. Když jsme svůj program ukončili F. Zemánek za nás ze všechny děkoval soudruhům za pozornost, vystoupil z obvodové rady jeden soudruh, vložil do rukou překvapení pí. uč. Tomkové, která s námi celý program nacvičila, 200 Kčs. Za tento dar soudruhům děkujeme a slibujeme jim, že se s novým slánem pustíme do nacvičování, abychom jim po druhé zezpívali ještě lépe.

M. Tlapáková IV. B

---ooo000ooo---

Nábor dívek do těžkého strojírenství.

Jednoho dne přišlo do školy delegace z těžkého průmyslu. Překvapilo nás, že to byly také dívky, které velmi pěkně vyprávěly o svém povolání. Dvakrát týdně chodí také do školy. Učeň, který vyniká nad ostatními v učení, je poslán na průmyslovou školu.

Všichni víme, že těžký průmysl je základem veškeré výroby.

Proto mnoho chlapců a děvčat odchází do těžkého průmyslu, neboť si uvědomují, že pomáhají naší republice a tak plní Gottwaldův státní plán.

Z naší školy se hlásí už sedm dívek do těžkého strojírenství.

V. Dobiášová. IV. A.

---ooo000ooo---

-Naše vystoupení na schůzi SRApŠ.-

úterý dne 12. prosince v 19.30 se konalo SRApŠ při první střední škole ve Střekově. Naše třída IV.A spolu se IV.B. s níž tvoříme pěvecký a recitační kroužek, složený ze tříd II.A. a II.B. přispěl svým vystoupením do programu. Jelikož se na schůzi mělo jednat o náboru žactva do hornictví, hutnictví a těžkého strojírenství zazpívaly jsme za vedení paní uč. Tomkové některé hornické písničky,

dále píseň Políčko, pole, Píseň brigády a píseň Mladé gardy. Recitační kroužek přednesl básně M. Pujmanové "Generallissimus Mír" a básně o naší armádě. Většina z nás, kteří jsme se zúčastnili vystoupení jsme měli na schůzi někoho z rodičů a zůstali jsme proto na místě až do konce. Mimo jiné jsme si poslechli vyprávění dívek z těžkého strojírenství, z kterými jsme se seznámili týž den odpoledne a také přítomní horničtí učni a jeden učeň z hutnictví nás seznámili se svou prací a v níž byli velmi zdatní. Schůze byla zakončena poněkud později, proto jsme každý spěchal co nejrychleji domů.

J. Bednářová, IV. A.

---ooo000ooo---

Kulturní brigáda členů opery
městského divadla.

V pátek 1. prosince 1950 odpoledne navštívili naši školu čtyři členové nové opery divadla Zdenka Nejedlého, aby nám zazpívali několik arií z českých oper. Prvním číslem byla arie krále Vladislava z opery B. Smetany Dalibor. Zazpíval ji pan Josef Života. Pan Kuna pak pěkně zazpíval Jeníkovu arii z Prodané nevěsty. Naše vzpomínky na Dvořákovu operu Jakobín, kterou jsme nedávno viděli, nám oživila sl. Průchová a pan Života, kteří zazpívali arii Bohouše a Julie "My cizinou jsme bloudili". Slečna altistka pak velmi pěkně zazpívala Veruninu arii z Bludkovy opery V studni. Posledním číslem byla krásná arie pana Voka z Čertovy stěny od B. Smetany, kterou zazpíval J. Života. Za krásný program, který si pro nás členové opery městského divadla připravili, jim poděkoval předseda ZO první střední školy Fr. Zeměná Božena Sypecká jim za naší třídu odevzdala kytici růží.

Šolín, IV. A.

---ooo000ooo---

O tvém šátku.

Na hrudi nosíš červený šátek. Važ si ho; je to znak tvé pionýrské činnosti. A co se nedávno stalo v Džizakské škole č. 1. Od této události jsme psala předsedkyně výboru pionýrského oddílu Nina Kizikojeva. Ráno měli na škole všichni šátky. V 6. hodin večer toho dne jsme se sešli na matematický kroužek. Jedna dívka neměla šátek. Přistoupila jsem k ní a zeptala jsem se: "Kde náš svůj šátek?" Rychle se ke mně obrátila a odpověděla: "Vždyť jsem ho ráno měla." Na to jsem jí

Na první hodinu si připravil přednášku na thema: "Z dějin chemie."
Příští hodinu pak nás z této lekce vyzkoušel. Navštívil nás také bývalý žák naší školy František Marek, který je nyní zaměstnán v laboratoři v chemických závodech v Ústí n/L.

Vyprávěl nám mnoho ze svých zkušeností, a slíbil, že se na nás přijde podívat častěji a přinese nám nějakou práci.

Kroužek se nám velmi líbí a práce v něm také. Těšíme se na každé úterý a čtvrtek, kdy se scházíme.

R. Klupáková, IV. a.

---o000o0o---

Putování pionýrů.

.....nastoupilo na bratislavském nádraží Balt-Orient-Expresu 49 pionýrů, 3 vedoucí a 1 doktor. Měli jsme svůj vyhrazený vagon, ve kterém už z Prahy také jeli Čs. pionýři, jejichž cíl byla maďarská pionýrská republika u Budapešti. Po přísné celní prohlídce přejíždí vlak hranice. Za nedlouho vidíme katedrálu v Ostrihomu.

Před polednem dojíždíme do Budapešti a na další cestu máme k dispozici celý vagon. Jedeme dále maďarskou "Pustou" k želeho a jiná nezvyklá vyprahlá krajina. Pozdě odpoledne přejíždíme opět hranice. Jedeme celou noc Rumunskem, míjíme město Plocești, ráno vidíme nádherný východ slunce v Transylvánských Alpách.

Asi v půl osmé dojíždíme do București, hlavního města RPR. Na nádraží slavné uvítání, před nádražím čeká autobus "Škoda" a odváží nás do stuženských domovů. Tam se všichni s radostí řádně vyjeme. Po této úpravě odjíždíme na Čs. vyslanectví. Všichni máme radost, že jsme po tak dlouhém cestování zase na návštěvě doma.

Po slavnostní snídani odjíždíme do pionýrského domu a na prohlídku București. Pionýrský dům je bývalý královský palác. Pionýři tam mají vše, co si mohou přát. Oběd míváme opět ve studentských domovech, po dvouhodinovém poledním klidu. Odpoledne trávíme opět v pionýrském domě. V 9. začíná další etapa našeho cestování. V noci přejíždíme hranici, kterou tvoří Dunaj. Vlak je připraven na trajektu. Další den noc, prožíváme v bulharském pohraničním městě Russe. Ráno pokračujeme v jízdě a pozdě odpoledne dojíždíme do "Stejnu"/Varny/z vlaku předsedaáme do autobusu. Při cestě autobusem vidíme poprvé moře.

Po desetikilometrově jízdě nás vítá náš tábor. V Meždunárodním letovišti v svaton Konstantině. Ještě týž den se jdeme po prve koupat do moře. Smíme být ve vodě jen 2 minuty. První noc spíme všichni velmi dobře. budíček zastíhne všechny čilé. Prvý den se seznámíme

odpověděla: "Šátek nutno nosit stále." "Napomenula jsem pionýra správně?", táže se Nina. "Správně", odpovídá Nina, všem dětem i tomu děvčeti, které přišlo do školy bez šátku. Správně proto, že rudý šátek je znakem toho, že pionýr se dobře učí, miluje práci je čestný, smělý a silný. Nemá-li pionýr všechny tyto čtosti, snaží se, aby jich nabyl. Šátek je také znakem toho, že pionýr je vždy připraven, že se na něho může pionýr, škola, komsool a vlast spolehnout.

Z "Pionýrské pravdy" přeložili:
F. Zemánek a M. Šolín IV.B.

---ooo000ooo---

Kroužek radioamatérský.

Na naší škole bylo založeno mnoho zájmových kroužků. Jedním z nich je kroužek radioamatérský, do kterého chodím se svou přítelkyní.

Obě jsme byly nadšené pro práci v kroužku. Chlapci se nám směli a dělali poznámky. To nám nevadilo a řekly jsme si, že jim ukážeme jestli vydržíme nebo ne. Kroužek máme dvakrát týdně, v pondělí a v pátek. Jednu hodinu věnujeme teorii a druhou praxi. Prvním úkolem byla krystalka, kterou jsme již udělali. Další naší prací je doplnění telefonu. Všichni se již na něj těšíme. Co myslíte, mohli byste to také zkusit!

V. Dobiášová IV.A

---ooo000ooo---

Chemický kroužek.

Všichni víte, že na naší škole je založen chemický kroužek. Je v něm zastoupena I. a II. střední škola. Kroužek má 17 členů.

Nejdříve jsme se zabývali nejjednoduššími pracemi. Ohýbali jsme kleněnou trubičku. Velmi zajímavé byly také pokusy se sírou, fosforem, sodíkem a hořčíkem. Abychom věděli, na čem pracujeme a jak reakce se děje ve zkumavkách, pilně si všechno zapisujeme.

Jsme rozděleni na tři skupiny. Každá skupina má svého vedoucího, kterému na konci hodiny odevzdají členové jeho skupiny popis práce, kterou udělali. Jedním z nejlepších členů kroužku je František Zemánek ze IV.B.

mujeme se s programem, píšeme domů, dostáváme peníze a je lékařská prohlídka. Další dny máme pevný program. Budíček je 6,15, potom úklid, snídaně, referáty, diskuse. Od 10 do 12. je pláž a koupání. Po obědě od 1. do 4. hod. máme polední klid. Potom jsou vycházky do okolí, volná hodinka a družba, Družbou se rozumělo večerní zaměstnání. V té době jsme chodili na táboráky do jiných táborů nebo jsme pořádali družební večerování. Ve Sv. Konstantinu byli Bulhaři, Češi, Němci, Mimo čs. pionýrů se tam též rekreovali naši úderníci a svazáci. Bydleli jsme v jednopatrové vile 300m od moře. Zaměstnanci hotelu byli Bulhaři, česky neuměl nikdo a tak jsme měli těžkou práci s dorozumíváním.

/Pokračování příště./

F. Zemánek, IV.B.

---ooo000ooo---

Šachový kroužek.

Obě naše školy mají společný šachový kroužek. Zprvu se přihlásilo přes 30 členů, ale nyní je špatná docházka. Kroužek řídí nejlepší hráč šachového oddělení klubu ROH při Severočeských tukových závodech soudruh Kolačný. Figury a šachovnice nám rovněž zapůjčil klub ROH.

Doposud hrajeme mezi sebou, učíme se ovládat notaci, zapisovat hru. Soudruh Kolačný nám vysvětlil základy italské hry. V nejbližší době plánujeme turnaj o nejlepšího hráče kroužku, a turnaj mezi I.A II. střední školou.

F. Zemánek, IV.B.

---ooo000ooo---

Radostná zpráva.

Zkrátce po návratu ze zájezdu na hory, dostalo ředitelství naší školy přípis z ministerstva školství věd a umění, ve kterém byla vyslověna pochvala žákům i učitelům za vzorné provedení zájezdu. Z pochvaly máme všichni radost a vynasnažíme se, aby nezůstala jedtá ješitná.

Druhou potěšující zprávou je, že se naše škola umístila na prvním místě v Lánské akci na celém okrese Ústí n. Labem.

---ooo000ooo---

F. Zemánek, IV.B.

Poznámky redakce.

Časopis vydává ZO II. střední školy v Ústí n. Labem-Střekově.

Redaktoři: F. Zemánek a M. Šolín.

Na blánu psali: F. Zemánek, M. Šolín, Z. Lisowicová, S. Bauerová a E. Heiklová.

Kresby provedl: J. Zbranek.

Časopis rozmnožili:

F. Zemánek, J. Šafránek a V. Štepkal.

„Krisis“

Priglasenie na razgovor o radostima velikom
Prata II Beseda na usby

Februar 65